24/06/20 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୭.୦୪.୬୫ ମଧୁବନ

ତୁମେମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅଥବା ପବିତ୍ର ହେଲେ ସଂସାର ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇଯିବ, ଦୁଃଖର କାରଣ - ୫ ବିକାର ଦ୍ୱାରା ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କରାଯାଇଥିବା କର୍ମ"
(ମାତେଶ୍ୱରୀଜୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ)

ଗୀତ:- ଜାନେ ନ ନଜର, ପହଚାନେ ଜିଗର....

ଆପଣମାନେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣିଲେ । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏଭଳି ମହିମା କେବେହେଲେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ସେହି ଜଣଙ୍କର ମହିମା ଯିଏକି ସେହି ମହିମାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ମହିମା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ଅଟେ, କାରଣ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲେ ନା । ସମସ୍ତଙ୍କର ଗତି-ସଦ୍‌ଗତିଦାତା କେବଳ ସିଏ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଳପ କେତେଜଣଙ୍କର ଗତି-ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗତି ସଦ୍‌ଗତିଦାତା । ତେଣୁ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲେ ନା । ସାଧାରଣତଃ ଏମିତି ବି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କାହାର ମହିମା ସେତେବେଳେ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ କେହି ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କିଛି ନା କିଛି ଏଭଳି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଦେଖ କେତେ ମହିମା ହେଉଛି । ସେହିପରି ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିମା ରହିଛି ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଏଠାକୁ ଆସି ସେହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ତଥା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ହର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସିଏ ହିଁ ଆସି ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଉପାୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ତାହା ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାରଣ ଏପରି ନୁହେଁ ପ୍ରଥମେ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା, ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଆତ୍ମିକ ବଳ ଦ୍ୱାରା, ନିଜର କର୍ମର ବଳ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରକୃତିର ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ନା, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ରଚୟିତା କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ରଚନା କିପରି କରୁଛନ୍ତି ? ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ଶରୀର, ପ୍ରକୃତି ତତ୍ତ୍ୱ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ସେହିପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହରା-ଭରା ସୁଖଦାୟୀ ହେବ ।

ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସୁଖଦାୟୀ କରୁଥିବା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସୁଖଦାୟୀ କିପରି ହେବ ? ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାର ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଆସି ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଅସ୍ୱଚ୍ଛତାକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହି ଆତ୍ମିକ ବଳ ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନିଜର ତମୋପ୍ରଧାନତାକୁ ବଦଳାଇ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନତାକୁ ଧାରଣ କରିବ, ଯାହାକୁ କୁହାଯିବ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ସବୁକିଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ସ୍ଥିତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତୋପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ପାଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଏଜେଡ୍ ସ୍ଥିତିକୁ ଆସିଯିବ । କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଆତ୍ମାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ । ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ ନା, ଏବେ ଦୁନିଆ ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ତେବେ ତା ଆଧାରରେ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କର ଭିତରେ କୌଣସି ଫରକ ପରିଲକ୍ଷିତ ନହେଲା, ଯଦି ଆମେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରୁ ନାହୁଁ ତେବେ ପୁଣି ଦୁନିଆ କିପରି ବଦଳିବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ହିସାବ ରଖନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ଖାତା ଚେକ୍ କରନ୍ତି ଯେ ଆଜି କେତେ ଜମା ହେଲା ? ନିଜର ସବୁ ହିସାବ ରଖନ୍ତି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଏହି ହିସାବ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ମୋର କେତେ ଲାଭ ହେଲା ଏବଂ କେତେ କ୍ଷତି ହେଲା ? ଯଦି କ୍ଷତି ଅଧିକ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଆଗାମୀ ଦିନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଖବରଦାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବା ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବା । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଯାଞ୍ଚ କରି ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନୁଭବ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ ତାହା ତ ପରେ ହେବୁ, ଏବେ ତ ଯେମିତି ଅଛୁ, ଠିକ୍ ଅଛୁ... ନା । ଏବେଠାରୁ ଦୈବୀ ସଂସ୍କାର ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫ ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଥିଲା, ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ସେହି ବିକାରୀ ସଂସ୍କାରରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି ? ଆମ ଭିତରେ ଯେଉଁ କ୍ରୋଧ ଆଦିର ବିକାର ଥିଲା ତାହା ଚାଲିଗଲାଣି ତ ? ଲୋଭ, ମୋହ ଆଦିର ଯେଉଁ ବିକାରୀ ସଂସ୍କାର ଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଣି ? ଯଦି

ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ବା ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛୁ ତେବେ ଜାଣିନିଅନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଛୁ । ଯଦି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳି ନାହିଁ ତେବେ ଭାବିନିଅ ଆମେ ଟିକିଏ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହୁଁ । ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନ୍ତର ଅନୁଭବ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ସାରା ଦିନ ବିକାରୀ ଖାତା ଜମା ହୋଇଥାଉ, ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ବହୁତ ଭଲ ଦାନ, ପୁଣ୍ୟ କରୁଛି । ବାସ୍ । ନା । ଆମର ଯେଉଁ କର୍ମ ଅଛି ତାହା ଆମକୁ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଯାହା କିଛି ବି କରୁଛେ ସେଥିରେ ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବିକର୍ମର ଖାତା ତିଆରି ହେଉ ନାହିଁ ତ ? ଏଥିରେ ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ହିସାବ ରଖିବା ପାଇଁ ହେବ ଏବଂ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ୧୦/୧୫ ମିନିଟ୍ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଆଜି ଦିନଟି କିଭଳି ବିତିଛି ? କେହି କେହି ଏହି କଥାକୁ ନୋଟ୍ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ପୂର୍ବଜନ୍ମର ଯେଉଁ ପାପର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି ତାହା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଲା, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲି ? କାରଣ ଚାର୍ଟ ରଖିଲେ ସାରା ଦିନ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେବ । ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ସାବଧାନ କରିଲେ ନିଜେ ଏକଦମ୍ ସାବଧାନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଆମର କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଚାଲିବ ପୁଣି ଏଭଳି କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତ ପାପକର୍ମରୁ ହିଁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଅଛି । ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିକାର ହିଁ ଖରାପ କରିଦେଉଛି । ଏହି ବିକାର କାରଣରୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛେ, ଏବେ ସେହି ଦୁଃଖରୁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲେ, ମନେ ପକାଉଥିଲେ, ଯାହାବି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିଲେ, କାହିଁକି କରୁଥିଲେ ? କେବଳ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ହିଁ ତ କରୁଥିଲେ ନା! ଯାହାର ପ୍ରକୃତ ଅଭ୍ୟାସ ବାବା ଏବେ ଆମକୁ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବାସ୍ତବ ଜୀବନ ଗଢିବାର କଲେଜ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅଥବା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବା, ଏବଂ ଆମର ଯେଉଁ ଆଦି ସନାତନ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ତାହା ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି କେହି ଡାକ୍ତର ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଡାକ୍ତରୀ କଲେଜରେ ପାଠପଢିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତର ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଲେଜରେ ପାଠ ପଢିଲେ ଅଥବା ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଲେ ୫ ବିକାର ଅଥବା ପାପ କର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବା । ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ଡିଗ୍ରୀ କ'ଣ ? ଦେବତା ।

ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ହିଁ ତ ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ହେଲା ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ...... । ତେବେ ଏହିଭଳି ମହିମାର ଅଧିକାରୀ କିପରି ହେବା ? ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ତ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ହୋଇଯାଇଛୁ, ନା । ଏବେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ଆମେମାନେ ତ ବିଗିଡିଯାଇଛୁ ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସୁଧୁରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁନିଆ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଦେବତା ହେବେ । ସେହି ଦେବତାମାନେ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବେ ପୁଣି ଉପରକୁ ଚଢୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପରକୁ ଚଢିବାର ଢଙ୍ଗ ବାବା ଏବେ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ ତେଣୁ ଏବେ ମୋର ହୋଇ ରୁହ । ଯେପରି ଲୌକିକ ପରିବାରରେ ବାପା ପିଲାମାନଙ୍କର ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତନ, ମନ, ଧନରେ ମୋର ହୋଇ ରୁହ । କିପରି ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ରହିବ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଏହି ବାବା ଯାହାଙ୍କର ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ ନିଜର ତନ, ମନ, ଧନ ସବୁକିଛି ସମର୍ପଣ କରି ତାଙ୍କର ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପଚାରିବା ବା ସଂଶୟରେ ଆସିବା କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସିଧା କଥା । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ବହୁତ ଶୁଣିବ ଏବଂ କମ୍ ଧାରଣ କରିବ । ଏଭଳି ନୁହେଁ । ବରଂ କମ୍ ଶୁଣିବ ଏବଂ ବେଶୀ ଧାରଣ କରିବ । ଯାହାକି ଶୁଣୁଛ ତାହା ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ କିପରି ଧାରଣ କରିବ ତାହାର ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ନିଜର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଇଚାଲ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଶୁଣୁଥିବ, ଶୁଣୁଥିବ । ନା । ଆଜି ଯାହା ଶୁଣିଲ ତାହା ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣ, ବାସ୍ । ଆଜିଠାରୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା । କୌଣସି ବି ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏଭଳି କାମ କରିବା ନାହିଁ । ନିଜର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଏଭଳି ତିଆରି କରିବା, ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖିବା । ଯଦି ଏହାକୁ ବାସ୍ତବରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବ ତେବେ ଦେଖ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଯାହା କହିଲି ତାକୁ ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣ । ଯାହା କହୁଛ, ଯାହା ଶୁଣୁଛ ତାହା ଜୀବନରେ ଧାରଣ କର । ବାସ୍ । ଆଉ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ କର୍ମ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଏହିଭଳି ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ସୁପୁତ୍ରମାନେ ବା ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ଶୁଭସକାଳ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁରଲୀ - ୧୯୫୬

ଗୀତ:- ମେରା ଛୋଟା ସା ଦେଖୋ ୟେ ସଂସାର ହୈ...

ଏହି ଗୀତ କେବେ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବେ ଗାଇଥିଲେ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ବହୁତ ଛୋଟ ସଂସାର ରହିଥାଏ । ଏହା ଆମର କେଉଁ ପରିବାର ଅଟେ, ତାହା ବାବା ଆମକୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ବତାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର ପୌତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍ୱତୀଙ୍କର ମୁଖଜ ସନ୍ତାନ, ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶଙ୍କର ଆମର ବଡବାପା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ

ଆମେମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲେ । ଏହା ଆମର ବହୁତ ଛୋଟ ସଂସାର । ଏହା ପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ରଚନା ହୋଇ ହିଁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ ଏତିକି ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ଦେଖ କେତେ ବଡ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ହୋଇଛି! ଆମର ଜେଜେବାପା ହେଲେ ଶିବ, ତାଙ୍କର ନାମ କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ସିଏ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ । ଶିବବାବା ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ହର ହର ଭୋଳାନାଥ ଶିବ ମହାଦେବ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସିଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ପବିତ୍ରତାର ବହୁତ ବଡ ଅଧିକାର ମିଳୁଛି । ଶାନ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଲେ କୌଣସି କର୍ମବନ୍ଧନର ହିସାବ-କିତାବ ରହିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଟି ବସ୍ତୁର ଆଧାର ହେଲା ପବିତ୍ରତା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାଙ୍କର ପାଳନାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ସା ନ ନେଇଛ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନ ମିଳିଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବର୍ସା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଦେଖ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ବଡ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ରହିଛି -- ମ୍ଲେଚ୍ଛ ୫ ବିକାରର ମଇଳା ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଗୁଲଗୁଲ ସୁନ୍ଦର କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରାରବ୍ଧ ହିସାବରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦ ମିଳୁଛି । ଏବେ ଦେଖ ସେହି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର କିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ କେତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏବଂ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ମନକୁ ପଚାର ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତାଙ୍କର ହୋଇଛି ? ଭାବିବା ଦରକାର ଯେ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ସା ନେବା ଉଚିତ୍ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସ୍କଲାରସିଫ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃତ୍ତି ନେବା, ତେଣୁ ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଲଟେରୀ କାହିଁକି ନ ନେବା! ତାହାକୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ବିଜୟମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବା । ବାକି କେହି କେହି ଏମିତି ବି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟିଯାକ ଲଡୁ ଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଏଠାକାର ହଦର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ନେବି ତ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି ସୁଖ ନେଇ ନେବି । ଏହିଭଳି ବିଚାରବାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କୁହାଯିବ, ଏଭଳି ନୁହେଁ କି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ । ଯେବେକି ବାବା ଦେବାରେ କୌଣସି ଅବହେଳା କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ନେଲାବାଲା କାହିଁକି ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି ? ଗୁରୁନାନକ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି, ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ନେବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । କଥାରେ ଅଛି ଦେଲାବାଲା ଦେଇ ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ନେଲାବାଲା ଥକିଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ ଆସୁଥିବ ଆମେ କାହିଁକି ଚାହିଁବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ମିଳୁ । ଦେଖ ବାବା ଆମ ପାଇଁ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବି ମାୟା କେତେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, କାହିଁକି ? ଏବେ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଦୁନିଆରୁ ସବୁ କିଛି ଲୁଟି ନେଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ପରମାତ୍ମା ଆସିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରେ ସବୁ ରସ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ରସ ମିଳିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତ୍ୱମେବ ମାତାଶ୍ଚ ପିତା.... ଆଦିର ମହିମା ରହିଛି । ତେଣୁ ସବୁ ମହିମା ଏହି ସମୟର ଯେତେବେଳେ କି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଏହିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ହୋଇଛି ।

ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମର ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଏହାକୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ବୋଲି କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ନାମକୁ ଶୁଣି ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଅ ନାହିଁ । ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସେତିକି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପରେ ତଳକୁ ତଳ ଖସିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଏହାଦ୍ୱାରା କ'ଣ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ? କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଯେତିକି ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଧାରିତ ଅଛି ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ ନା! ବାବା ଆସି ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛୁ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ତଳକୁ ତଳ ଖସିଯାଉଛୁ, ଏଥିରେ ବାବାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ତେବେ ସାରା ଦୋଷ ତ ଆମମାନଙ୍କର ଅଟେ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗର ସୁଖ ଏବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତେଣୁ କାହିଁକି ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପାର୍ଟ କରିବା, କାହିଁକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବର୍ସା ନ ନେବା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ସୁଖ-ଦୁଃଖରୁ ନିଆରା ହେବା ପାଇଁ କେହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନଥା'ନ୍ତି । ତାହା ତ ଡ୍ରାମାର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପବିତ୍ର କରି ମୁକ୍ତିକୁ ନେଇଯିବେ । ଏହା ତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସିଏ ନିଜର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନିଜେ ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଯେବେକି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ବି ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ କାହିଁକି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପାର୍ଟ ନ କରିବେ ।

ଆଚ୍ଛା - ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତେଶ୍ୱରୀଜୀଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ବାବା ଶବ୍ଦର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା କାରଣକୁ ନିବାରଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଦା ଅଚଳ ଅଟଳ ହୁଅ ।

କୌଣସି ବି ହଲଚଲ୍ କରିବା ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଶବ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରକେ ଅଚଳ ହୋଇଯାଅ । ଯେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତିର ଚିନ୍ତନ କରିବାରେ ଲାଗିପଡୁଛ ସେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତି ମୁଶକିଲ୍ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଯଦି କାରଣକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା'ର ନିବାରଣକୁ ଚିନ୍ତା କରିବ ତେବେ କାରଣ ହିଁ ନିବାରଣର ଆଧାର ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକ ପିମ୍ପୁଡି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନୁହେଁ । କେବଳ କ'ଣ ହେଲା, କାହିଁକି ହେଲା, ଏପରି ଚିନ୍ତା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହା ହେଲା ସେଥିରେ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ରହିଛି, ସେବା ମଧ୍ୟ ଭରି ରହିଛି... ଯଦିଓ ତା'ର ରୂପରେଖା ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସେବା

ଭରି ରହିଥିବ -- ଯଦି ଏହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବ ତେବେ ଅଚଳ, ଅଟଳ ରହିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ପ୍ରଭାବରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****